

A Búcsú

Ossian

Május volt, újjászületés,
küzdés és reménykedés
elszállt a tavaszi szélben,
fáradtan az arcodat néztem
Mosolyod erősebb volt mindennél,
a Végnél, s a Kezdeteknél
csend volt, s én mégis tudtam:
itt a perc, az arcodon, láttam én

Refr.:

Ahogy volt, soha nem lesz már,
tested-lelked messze jár,
ahogy volt, az elmúlt rég,
szélben szálló szellemkép

Harang szólt, hogy nincs feloldozás,
könnyű, halk, szárny-suhogás,
dübörögtek nehéz léptek,
odakint ünnepelt az Élet
két kezemmel, mindenemmel fogtalak,
harcoltunk, én tartottalak,
Te voltál, ki végül kérted,
fájt az Élet, s én elengedtelek

Refr.: Ahogy volt...

Akárhogy lesz, nincs búcsúzás,
Te velem vagy, soha nem lesz más,
szívemben élsz, lelkemmel szállsz,
a Túlso Parton engem vársz